

Ekonomik koşulları iyileştirmek ve yaşam standartını yükseltmek için Wall Street’de ve finans kuruluşlarının yönetim kurullarında alınan kararlardan ve değerli kağıt alış verişinden artık bir şey bekleyemeyiz.Tekrar geriye, zenginlik yaratma formülüne, yani teknoloji, üretim ve kalifiye işçiliğe dönmeliyiz .

Yukardaki söz 1994 yılında Miami’de **Zenginliğin Yaratılması** sloganı ile düzenlenen **IV. Uluslararası Teknoloji Yönetimi Konferansı** dokümanlarının önsözünden alınmıştır.

Yıllardan beri ülkemiz bu gerçek göz ardı edilerek kısa süreli parasal önlemlerle yönetilmeye çalışılmakta ve krizden çıkılmaya çalışılmaktadır.Belki konuya hep aynı pencereden bakılarak yapılanları doğru görmek mümkündür.Oysa,1970’li yıllardan beri devletin eğitim,sağlık ve güvenlik gibi esas işlevleri arasına teknoloji yönetimi de eklenmiştir.Teknoloji yönetimi,dolaylı olarak,onun kaynağı olan bilim yönetimini de içerir.Bu yönetimler ülke genelinde kurumsal yapısı ,strateji ve politikaları ile kurulan ulusal inovasyon sistemi vasıtasıyla uygulanır.

Kanaatimce Türkiyede iki temel hata yapılıyor.Bunlardan birincisi **serbest piyasa ekonomisi**’nin yönlendirmesiz,korumasız,teşviksiz ve dünyada bir benzeri daha bulunmayan bir ekonomik model olarak alınması ve bu konuda gerek bürokratların,gerekse politikacıların muhatablarımızdan daha bağınaz bir tutum izlemeleridir.İkincisi,muhtemelen birinci ile ilişkili olarak,**küreselleşme**’nin birilerinin içinden geçip gelerek, elimizden tutup bizi kalkındıracakları bir kapı olduğuna inanılmasıdır,

Oysa, küresel pazarlarda rekabet üstünlüğü için kullanılan yeni stratejide,ucuz emek ve doğal kaynaklar gibi geleneksel rekabetçilik öğeleri bir yana,toplam kalite yönetimi,pazarda en büyük paya sahip olma gayreti,çevrim zamanını kısaltma çabaları gibi herkesin üstüne gittiği çareler yeterli bulunmamakta,rakiplerden farklı olmaya çalışılmaktadır.Yani sadece daha iyi yapmak yeterli değildir,farklı da yapmak gerekmektedir.Bunun için de **temel teknolojik yeteneğe** sahip olmak gerekmektedir.Bu yetenek çalışanların sahip olduğu bilgi,enformasyon ve deneyimin toplamı,kısaca **entelektüel sermaye**’dir.

Ulusal ekonomi politikasının temel amacı toplumun yaşam standardının sürekli olarak iyileştirmektir.Bu nedenle,ulusal politika sürdürülebilir ekonomik gelişmeyi öne çıkarır.Ekonomik gelişme ile yeni ürün ve süreçler yaratmak üzere üretim kaynaklarını geliştiren ve bunlardan yararlanan inovasyon arasındaki neden-sonuç ilişkisi politika koyanlar tarafından iyi anlaşılmalıdır.

Ülkemizin geleneksel ihracat sektörlerinin dünya ticareti içindeki payı giderek düşmektedir.Türkiyenin teknoloji yoğun sektörlerde rekabet gücü azdır ve gelişen teknoloji ile bu güç daha da azalmaktadır.

Türk sanayiinin ürettiği ürünlerdeki fikri mülkiyet payı gayet düşüktür.Sanayimiz teknolojik açıdan büyük ölçüde yabancı sermayeye ve lisanslara bağlı üretim yapmaktadır.Halbuki,

Lisansör ve yabancı ortak,bilgi ve teknolojiyi kendisine rakip olmaya başladığımızı hissettiği noktaya kadar aktarır.

Bu söz 1.Teknoloji Kongresinde Türk asıllı bir Amerikalı üniversite öğretim üyesi tarafından söylenmiştir.

Yukardaki saptamaların ışığı altında siyasi erke aşağıdaki mesajı vermek istiyorum:

-Sürdürülebilir ekonomik gelişmeyi yakalamak üzere bilim-teknoloji-sanayi tabanına oturan ve inovasyonla beslenen bir ulusal ekonomi politikasını benimseyiniz.

-Uzun vadeli başarının hesaplarını yapıp yaptırarak,kısa vadeli çıkarlar uğruna bunların feda edilmesine izin vermeyiniz.

Dr.Fikret Yücel
Tel :
Faks: TTGV, TÜBİTAK Ankara
e-posta: fyucel@tesid.org.tr

-Kamu alımlarında,alt yapı yatırımlarında,yap işlet veya yap işlet devret uygulamalarında ve lisans verme işlerinde yerli üretim ve yerli fikri mülkiyeti önemli tercih sebebi haline getiriniz.